Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
TAMARA ĆAPETA
17 päivänä maaliskuuta 2022[1]

Asia C-159/20

Euroopan komissio
vastaan

Tanskan kuningaskunta

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suoja – Asetus (EU) N:o 1151/2012 – 1 artiklan 1 kohta, 4 artikla ja 13 artikla – Suojatun alkuperänimityksen (SAN) ”Feta” käyttö Tanskassa tuotetussa mutta kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitetussa juustossa – SEU 4 artiklan 3 kohta – Vilpittömän yhteistyön periaate

I Johdanto

1. Kyse on jälleen ”Fetasta”. Näin tämä tapaus voidaan esitellä unionin oikeuden opiskelijoille, koska se on ainakin neljäs osa niin sanotusta ”Feta”-saagasta[2].

2. Nyt käsiteltävässä asiassa Euroopan komissio vaatii SEUT 258 artiklaan perustuvalla kanteella unionin tuomioistuinta toteamaan, että Tanskan kuningaskunta on rikkonut asetuksen N:o 1151/2012[3] 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole estänyt tai lopettanut nimityksen ”Feta” käyttöä Tanskassa tuotetussa kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitetussa juustossa. Komissio väittää myös, että Tanskan kuningaskunta on rikkonut SEU 4 artiklan 3 kohdasta – joko yksinään tai yhdessä asetuksen N:o 1151/2012 1 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan kanssa – johtuvia vilpittömän yhteistyön velvoitteitaan.

[1] Alkuperäinen kieli: englanti.

[2] Ks. tältä osin O’Connor, B. ja Kireeva, I., ”What's in a name? The ‘feta’ cheese saga”, *International Trade Law & Regulation*, osa 9, 2003, s. 110.

[3] Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21.11.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012 (EUVL 2012, L 343, s. 1). Tätä asetusta on muutettu viimeksi maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun asetuksen (EU) N:o 1151/2012, maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (EU) N:o 251/2014 sekä unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 228/2013 muuttamisesta 2.12.2021 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 2021/2117 (EUVL 2021, L 435, s. 262).

3. ”Feta” on juustotyyppi, jota perinteisesti valmistetaan lampaan tai lampaan ja vuohen maidosta osassa Kreikkaa. Niille, jotka haluavat saada lisää tietoa ”Fetasta”, suosittelen julkisasiamies Ruiz-Jarabo Colomerin runollista kuvausta, sillä en itse voisi ilmaista sitä paremmin. [4] Nyt käsiteltävässä asiassa merkityksellistä on, että nimitys ”Feta” on vuodesta 2002 lähtien ollut unionin oikeudessa suojattu alkuperänimitys (SAN). [5]

4. EU on säännellyt tuotteiden maantieteelliseen alkuperään perustuvaa suojaa maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden [6] sekä viinien [7], tislattujen alkoholijuomien [8] ja maustettujen viinituotteiden osalta [9]. Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden sekä viinien suoja perustuu suojatun alkuperänimityksen (SAN) ja suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) käsitteisiin, kun taas maantieteellisen merkinnän (MM) käsitettä on käytetty tislattujen alkoholijuomien ja maustettujen viinituotteiden yhteydessä. Suojatun alkuperänimityksen käsitteeseen sisältyy erityinen yhteys tuotteen laadun ja tietyn maantieteellisen alueen välillä, ja se on vahvempi kuin suojattu maantieteellinen merkintä, koska kaikkien tuotantovaiheiden ja merkityksellisten ainesosien on oltava peräisin rajatulta maantieteelliseltä alueelta. [10] Kreikassa käytettävän suojatun alkuperänimityksen ”Feta” lisäksi muita esimerkkejä suojatuista alkuperänimityksistä ovat muun muassa ”Parmigiano Reggiano” Italiassa, ”Champagne” Ranskassa ja ”Paški sir” Kroatiassa.

5. Nimitys ”Feta” rekisteröitiin suojatuksi alkuperänimitykseksi vasta useiden tapausten jälkeen, joissa monet jäsenvaltiot vastustivat sitä. ”Feta”-saaga alkoi kuitenkin jo aiemmin. Ensimmäisessä asiassa oli kyse ennakkoratkaisupyynnöstä, joka koski Kreikan toimenpiteiden, joilla estettiin Tanskasta peräisin olevan, nimityksellä ”Feta” varustetun juuston kaupan pitäminen Kreikassa, yhteensopivuutta EU:n vapaata liikkuvuutta koskevien sääntöjen kanssa. Ennakkoratkaisupyyntö kuitenkin peruutettiin ennen kuin yhteisöjen tuomioistuin teki päätöksensä. [11] Toisessa asiassa Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta ja Ranskan tasavalta nostivat kumoamiskanteen, joka koski komission asetusta [12], jolla ”Feta” rekisteröitiin suojatuksi alkuperänimitykseksi vuonna 1996. Yhteisöjen tuomioistuin hyväksyi tuomiossaan [13] kyseisen kanteen ja kumosi kyseisen asetuksen sillä perusteella, ettei komissio ollut ottanut asianmukaisesti huomioon kaikkia vaadittavia tekijöitä arvioidessaan sitä, oliko nimestä tullut yleisnimi. [14] Kolmannessa asiassa

4 Ks. julkisasiamies Ruiz-Jarabo Colomerin ratkaisuehdotus Canadane Cheese Trading ja Kouri (C-317/95, EU:C:1997:311, 9–19 kohta).

5 Ks. komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen muuttamisesta nimityksen ”Feta” osalta 14.10.2002 annettu komission asetus (EY) N:o 1829/2002 (EYVL 2002, L 277, s. 10).

6 Ks. tämän ratkaisuehdotuksen alaviite 3.

7 Ks. maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 671). Tätä asetusta on viimeksi muutettu asetuksella 2021/2117.

8 Ks. tislattujen alkoholijuomien määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä ja merkinnöistä, tislattujen alkoholijuomien nimien käytöstä muiden elintarvikkeiden esittelyssä ja merkinnöissä, tislattujen alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta, maatalousperäisen etyylialkoholin ja maatalousperäisten tisleiden käytöstä alkoholijuomissa ja asetuksen (EY) N:o 110/2008 kumoamisesta 17.4.2019 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2019/787 (EUVL 2019, L 130, s. 1).

9 Ks. maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/91 kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 251/2014 (EUVL 2014, L 84, s. 14). Tätä asetusta on viimeksi muutettu asetuksella 2021/2117. Ks. lisäksi tämän ratkaisuehdotuksen alaviite 28.

10 Ks. asetuksen N:o 1151/2012 5 artiklan 1 ja 2 kohta. Viinien osalta ks. asetuksen N:o 1308/2013 93 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta.

11 Ks. määräys 8.8.1997, Canadane Cheese Trading ja Kouri (C-317/95, EU:C:1997:393). Ks. kuitenkin julkisasiamies Ruiz-Jarabo Colomerin ratkaisuehdotus Canadane Cheese Trading ja Kouri (C-317/95, EU:C:1997:311).

12 Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperäisnimitysten rekisteröinnistä 12.6.1996 annettu komission asetus (EY) N:o 1107/96, (EYVL 1996, L 148, s. 1), siltä osin kuin siinä rekisteröitiin nimitys ”Feta” suojatuksi alkuperänimitykseksi.

13 Ks. tuomio 16.3.1999, Tanska ym. v. komissio (C-289/96, C-293/96 ja C-299/96, EU:C:1999:141).

14 Ks. tuomio 16.3.1999, Tanska ym. v. komissio (C-289/96, C-293/96 ja C-299/96, EU:C:1999:141, 81–103 kohta).

yhteisöjen tuomioistuin kuitenkin hylkäsi Saksan liittotasavallan ja Tanskan kuningaskunnan nostaman kumoamiskanteen asetuksesta N:o 1829/2002, jolla komissio rekisteröi ”Fetan” uudelleen suojatuksi alkuperänimitykseksi uudelleentarkastelun jälkeen. [15]

6. Asetuksen N:o 1151/2012 perusteella nimityksen ”Feta” rekisteröinti suojatuksi alkuperänimitykseksi merkitsee, että sitä voidaan käyttää ainoastaan juustoista, jotka ovat peräisin määritellyltä maantieteelliseltä alueelta Kreikasta ja jotka ovat asetuksessa N:o 1829/2002 säädetyn tuote-eritelmän mukaisia.

7. Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 13 artiklan 3 kohdassa jäsenvaltiot velvoitetaan toteuttamaan tarvittavat toimet, joilla estetään tai lopetetaan rekisteröityjen suojattujen alkuperänimitysten laiton käyttö niiden alueella. Komissio, jota Helleenien tasavalta ja Kyproksen tasavalta tukevat, väittää, että Tanskan kuningaskunta on rikkonut tätä velvoitetta, koska se ei ole estänyt tai lopettanut nimityksen ”Feta” käyttöä Tanskassa tuotetussa ja kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitetussa juustossa.

8. Tanskan kuningaskunta ei kiistä sitä, että se ei estä alueellaan toimivia tuottajia käyttämästä tai velvoita kyseisiä tuottajia lopettamaan käyttämästä nimitystä ”Feta”, jos niiden tuotteet on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin. Se katsoo kuitenkin, että asetusta N:o 1151/2012 sovelletaan vain EU:ssa myytäviin tuotteisiin ja ettei se kata vientiä kolmansiin maihin. Näin ollen sen mielestä nimityksen ”Feta” käyttö Tanskassa tuotetussa juustossa, joka on tarkoitettu vietäväksi ainoastaan sellaisten kolmansien maiden markkinoille, joissa nimitystä ”Feta” ei ole suojattu kansainvälisellä sopimuksella, ei merkitse asetuksen N:o 1151/2012 rikkomista. Näin ollen se, ettei estetä tai lopeteta nimityksen ”Feta” käyttämistä vientijuustossa, ei sen mukaan riko asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 3 kohdassa säädettyä velvollisuutta, koska kyseisestä säännöksestä ei seuraa tällaista velvollisuutta.

9. Nyt käsiteltävän asian asianosaisten välinen riita koskee lähinnä sitä, onko asiaa koskeva unionin oikeus esteenä nimityksen ”Feta” käytölle sellaisissa kolmansiin maihin vietävissä tuotteissa, joita ei ole tuotettu rekisteröidyn suojatun alkuperänimityksen ”Feta” tuote-eritelmän mukaisesti.

10. Selvyyden vuoksi todettakoon, että riita ei koske unionin toimivaltaa. Tanskan kuningaskunta ei väitä, ettei unionilla ole toimivaltaa antaa lainsäädäntöä, jolla kielletään nimityksen ”Feta” käyttö vientituotteissa. Se väittää ainoastaan, ettei unionin lainsäätäjä ole päättänyt kieltää tällaista käyttöä voimassa olevassa lainsäädännössä.

11. Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimen on siis tulkittava asetuksen N:o 1151/2012 soveltamisalaa. Edellytyksenä on, että ymmärretään maantieteellisten merkintöjen ja erityisesti suojattujen alkuperänimitysten suojan perimmäinen syy ja tarkoitus sellaisena kuin unionin lainsäätäjä on sen tarkoittanut. Nyt käsiteltävässä asiassa tulee myös esiin joitakin tärkeitä kysymyksiä, jotka koskevat SEU 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettua vilpittömän yhteistyön periaatetta jäsenvaltioita vastaan nostettujen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevien kanteiden yhteydessä.

[15] Ks. tuomio 25.10.2005, Saksa ja Tanska v. komissio (C-465/02 ja C-466/02, EU:C:2005:636).

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

12. Tuomioistuimen on tulkittava asetusta N:o 1151/2012, jotta se voi ratkaista nyt käsiteltävän asian. Sen I osaston (”Yleiset säännökset”) 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Tavoitteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Tämän asetuksen tarkoituksena on auttaa maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tuottajia välittämään ostajille ja kuluttajille tietoa näiden tuotteiden ja elintarvikkeiden ominaispiirteistä ja tuotannon ominaisuuksista, jotta näin varmistettaisiin

a) reilu kilpailu viljelijöille ja tuottajille, joiden maataloustuotteilla ja elintarvikkeilla on lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä ja ominaisuuksia;

b) näitä tuotteita koskevan luotettavan tiedon välittäminen kuluttajien saataville;

c) teollis- ja tekijänoikeuksien noudattaminen; ja

d) sisämarkkinoiden yhtenäisyys.

Tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä pyritään tukemaan korkealaatuisiin tuotteisiin liitettävää maatalous- ja jalostustoimintaa sekä viljelyjärjestelmiä maaseudun kehittämispolitiikan tavoitteita tukien.

– –”

13. Asetuksen N:o 1151/2012 4 artiklassa, jonka otsikko on ”Tavoite” ja joka on osa kyseisen asetuksen II osastoa (”Suojatut alkuperänimitykset ja suojatut maantieteelliset merkinnät”), säädetään seuraavaa:

”Otetaan käyttöön suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen järjestelmä, jolla autetaan maantieteelliseen alueeseen yhteydessä olevien tuotteiden tuottajia

a) saamaan kunnollisen korvauksen tuotteidensa laadusta;

b) varmistamaan nimille yhdenmukainen suoja teollis- ja tekijänoikeudellisena suojana unionin alueella;

c) antamaan kuluttajille selkeitä tietoja tuotteen lisäarvoa tuovista ominaisuuksista.”

14. Asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklassa – sellaisena kuin sitä sovellettiin tosiseikkojen tapahtuma-aikaan [16] –, jonka otsikkona on ”Suoja” ja joka on myös osa asetuksen II osastoa, säädetään seuraavaa:

”1. Rekisteröidyt nimitykset on suojattu

[16] Asetusta N:o 1151/2012 on muutettu asetuksella 2021/2117. Sillä tehtiin muutoksia muun muassa asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan tekstiin, mutta näillä muutoksilla ei kuitenkaan ole merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa.

a) suoralta tai välilliseltä rekisteröidyn nimen kaupalliselta käytöltä tuotteissa, joita rekisteröinti ei koske, jos tuotteet ovat verrattavissa tällä nimellä rekisteröityihin tuotteisiin tai jos nimen käytöllä voi hyötyä suojatun nimen maineesta, myös silloin, kun kyse on tuotteiden käytöstä ainesosana;

b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteiden tai palveluiden oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty esimerkiksi ilmaisu ”laatu”, ”tyyppi”, ”menetelmä”, ”tuotettu kuten”, ”jäljitelmä” tai muu vastaava ilmaisu, myös silloin, kun kyse on tuotteiden käytöstä ainesosana;

c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta maininnoilta, jotka koskevat tuotteen lähtöpaikkaa, alkuperää, luonnetta tai olennaisia ominaisuuksia ja joita käytetään sisä- tai ulkopakkauksessa, mainoksissa tai asianomaista tuotetta koskevissa asiakirjoissa, sekä tuotteen pakkaamiselta tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;

d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

Jos suojattuun alkuperänimitykseen tai suojattuun maantieteelliseen merkintään sisältyy yleisnimenä pidetyn tuotteen nimi, yleisnimen käytön ei katsota olevan ensimmäisen alakohdan a eikä b alakohdan vastaista.

2. Suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä ei saa tulla yleisnimiä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät hallinnolliset ja oikeudelliset toimet, joilla estetään tai lopetetaan 1 kohdassa tarkoitettu sellaisten suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen laiton käyttö, jotka tuotetaan tai joita pidetään kaupan kyseisessä jäsenvaltiossa.

_ _”

III Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

15. Kreikan viranomaisten tekemien valitusten johdosta komissio lähetti 26.1.2018 Tanskan kuningaskunnalle SEUT 258 artiklan mukaisen virallisen huomautuksen, jossa se esitti näkemyksensä, jonka mukaan kyseinen jäsenvaltio rikkoi unionin oikeutta ja erityisesti SEU 4 artiklaa ja asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklaa, koska se ei estänyt tanskalaisia tuottajia viemästä tai velvoittanut tanskalaisia tuottajia lopettamaan viemästä nimityksellä ”Feta” varustettua juustoa kolmansiin maihin, vaikka kyseinen juusto ei ollut asetuksessa N:o 1829/2002 säädetyn tuote-eritelmän mukainen.

16. Tanskan kuningaskunta vastasi 21.3.2018 viralliseen huomautukseen ja kiisti komission väitteet.

17. Komissio antoi 25.1.2019 Tanskan kuningaskunnalle perustellun lausunnon, jossa se pyysi kyseistä jäsenvaltiota lopettamaan SEU 4 artiklan 3 kohdan ja asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan väitetyt rikkomiset kahden kuukauden kuluessa kyseisen perustellun lausunnon vastaanottamisesta.

18. Tanskan kuningaskunta vastasi 22.3.2019 perusteltuun lausuntoon ja pysyi kannassaan, jonka mukaan väitetyt rikkomiset olivat perusteettomia.

IV Asian käsittely unionin tuomioistuimessa

19. Komissio nosti 8.4.2020 unionin tuomioistuimeen toimittamallaan kannekirjelmällä nyt käsiteltävän SEUT 258 artiklan perustuvan kanteen. Se vaatii, että unionin tuomioistuin

– toteaa, että Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole estänyt tanskalaisia tuottajia käyttämästä tai velvoittanut tanskalaisia tuottajia lopettamaan käyttämästä rekisteröityä nimitystä ”Feta” juustossa, joka ei ole asetuksessa N:o 1829/2002 säädetyn tuote-eritelmän mukainen,

– toteaa, että Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut SEU 4 artiklan 3 kohdan, tarkasteluna yhdessä asetuksen N:o 1151/2012 1 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut tanskalaisten tuottajien valmistaa ja myydä ”Fetan” jäljitelmiä, ja

– velvoittaa Tanskan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20. Tanskan kuningaskunta vaatii 6.10.2020 toimittamassaan vastineessa, että unionin tuomioistuin

– hylkää kanteen kokonaisuudessaan perusteettomana ja

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21. Komissio jätti vastauskirjelmänsä 1.12.2020 ja Tanskan kuningaskunta 29.1.2021.

22. Unionin tuomioistuimen presidentti hyväksyi 8. ja 18.9.2020 antamillaan määräyksillä Helleenien tasavallan ja Kyproksen tasavallan väliintulijoiksi tukemaan komission vaatimuksia.

23. Istuntoa ei pyydetty eikä sitä pidetty. Unionin tuomioistuin esitti unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 61 artiklan 1 kohdan nojalla komissiolle, Tanskan kuningaskunnalle, Helleenien tasavallalle ja Kyproksen tasavallalle tiettyjä kysymyksiä, joihin se pyysi kirjallisia vastauksia. Kaikki edellä mainitut osapuolet ovat toimittaneet kirjalliset vastaukset niille esitettyihin kysymyksiin määräajassa.

V Asian arviointi

A Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan rikkomista

24. Aluksi on todettava, että asetuksessa N:o 1151/2012 ei ole säännöstä, josta nimenomaisesti ilmenee, että sitä sovelletaan kolmansiin maihin suuntautuvaan vientiin. Näin ollen ei ole selvää, voidaanko kyseistä asetusta tulkita sovellettavaksi tällaiseen vientiin. Komission ja Tanskan kuningaskunnan kannanotot vaikuttavat minusta yhtä perustelluilta, kun niitä tarkastellaan erikseen ja ottamatta huomioon jäljempänä esitettävää arviointiani. Asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 3 kohtaa voidaan siis tulkita kahdella eri tavalla.

25. Asetuksen N:o 1151/2012 kaksi vastakkaista tulkintaa näyttävät johtuvan erilaisista tulkintakehyksistä.

1. Tulkintakehykset

26. Kuvailisin komission näkökulmaa sellaiseksi, jossa korostetaan teollis- ja tekijänoikeuksien suojan merkitystä ja jossa suojatut alkuperänimitykset ymmärretään tarpeellisiksi paikallisten yhteisöjen arvojen edistämiseksi. Viittaan tähän näkökulmaan teollis- ja tekijänoikeuksia koskevana tulkintakehyksenä.

27. Tanskan kuningaskunta tulkitsee asetusta N:o 1151/2012 pikemminkin siten, että sen lähtökohtana on kaupan vapauttamisen näkökulma. Ymmärrän tällaisen tulkintakehyksen niin, että se perustuu logiikkaan, jonka mukaan kaupankäynti on periaatteessa hyvä asia, eikä sitä pitäisi siksi estää. Kaupan esteet voidaan sallia, mutta niitä on pidettävä poikkeuksena eikä sääntönä. Viittaan tähän näkökulmaan kaupan vapauttamisen tulkintakehyksenä.

28. Tämä Tanskan kanta on tuskin yllättävä. On tarpeen pitää mielessä, että Tanskassa on tuotettu ja viety juustoa nimityksellä ”Feta” jo 1960-luvulta lähtien.[17] Näin on tapahtunut ennen ”Fetan” rekisteröintiä suojatuksi alkuperänimitykseksi vuonna 2002. Näyttää jopa siltä, että EU:n vientituet kannustivat viemään juustoa nimityksellä ”Feta”.[18] Toisin kuin nykyisin suojatulla alkuperänimityksellä suojattu ”Feta”, ”tanskalainen Feta” valmistetaan lehmänmaidosta eri tuotantomenetelmiä käyttäen. Tanskalaiset tuottajat kilpailevat yhdessä muiden ”väärennetyksi Fetaksi” kutsumani juuston tuottajien kanssa aidon ”Fetan” tuottajien kanssa sellaisten kolmansien maiden markkinoilla, joissa nimitystä ”Feta” ei ole suojattu.

29. Nämä kaksi erilaista tulkintanäkökulmaa johtavat komission ja Tanskan kuningaskunnan nyt käsiteltävässä asiassa esittämiin erilaisiin väitteisiin ja siihen, että asiassa vallitsee erimielisyys siitä, mistä tässä asiassa oikeastaan on kyse.

30. Tanskan kuningaskunnan mukaan tässä riita-asiassa on kyse unionin lainsäätäjän tarkoituksesta, joka sen mukaan ei asetusta N:o 1151/2012 annettaessa ollut estää ”väärennetyn Fetan” vienti kolmansiin maihin. Kyseistä asetusta ei näin ollen voida tulkita siten, että siinä kiellettäisiin tanskalaisia (tai muita) ”väärennetyn Fetan” tuottajia kilpailemasta käytettävissä olevilla kansainvälisillä markkinoilla (joilla ei suojella ”Fetaa”). Tästä syystä Tanskan kuningaskunta katsoo, että sillä ei ollut velvollisuutta estää tällaista vientiä.

31. Komission, jota Helleenien tasavalta ja Kyproksen tasavalta tukevat väliintulijoina, mukaan tässä riita-asiassa on kyse siitä, että tanskalaiset tuottajat käyttävät laittomasti nimitystä ”Feta”. Niiden näkökulmasta tuotteen määränpäällä ei ole merkitystä väitetyn rikkomisen toteamisen kannalta.

32. Perustellakseen kantansa asianosaiset esittävät tavanomaisia argumentteja, jotka perustuvat kyseisen lainsäädännön sanamuotoon, asiayhteyteen, tavoitteisiin ja historiaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä omaksutun lähestymistavan valossa.[19] Osoitan, että jos näitä argumentteja tarkastellaan niiden omien tulkintakehysten yhteydessä, ne vaikuttavat

[17] Ks. asetuksen N:o 1829/2002 johdanto-osan 11 perustelukappale.

[18] Ks. asetuksen N:o 1829/2002 johdanto-osan 32 perustelukappale.

[19] Ks. tältä osin tuomio 2.5.2019, Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:344, 16 kohta).

vakuuttavilta tai ainakin suurelta osin vakuuttavilta kummankin asianosaisen kannalta. Tämä johtuu siitä, että asianosaiset valitsevat ne argumentit, jotka sopivat parhaiten niiden tulkintakehykseen.

33. Näin ollen unionin tuomioistuimen ei mielestäni nyt käsiteltävässä asiassa tarvitse punnita ja valita argumenttien välillä, vaan pikemminkin valita kahden tulkintakehyksen välillä. Se kehys, joka unionin tuomioistuimen mielestä vastaa paremmin [20] alkuperänimitysten suojan perustana olevaa politiikkaa, on se kehys, jonka argumenttien pitäisi olla ensisijaisia.

34. Koska asianosaisten argumentteja käytetään erilaisissa tulkintakehyksissä, ne eivät aina ”puhu” keskenään. Toisinaan kuitenkin jompikumpi asianosainen esittää argumentteja myös toisen asianosaisen käyttämän tulkintakehyksen yhteydessä. Seuraavassa osassa esitän yhteenvedon asianosaisten keskeisimmistä lausumista ja systematisoin ne perinteisiin sanamuotoa, asiayhteyttä, tavoitteita ja lainsäädäntöhistoriaa sekä unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä koskeviin luokkiin. [21] Tämän jälkeen esitän näkemykseni siitä näkökulmasta, jonka unionin tuomioistuimen olisi mielestäni asetettava etusijalle, ja selitän, miksi.

35. Varoitan juonipaljastuksesta eli kerron heti aluksi, että kannatan komission ja väliintulijoiden hyväksymää tulkintakehystä. Näin ollen ehdotan unionin tuomioistuimelle, että se hyväksyy komission väitteen, jonka mukaan Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

2. Asianosaisten lausumien systematisointi ja arviointi

a) Sanamuotoon perustuvat argumentit

36. Komissio vetoaa asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan sanamuotoon, jossa säädetään, että rekisteröidyt nimet on suojattu suoralta ja välilliseltä käytöltä. [22] Se vetoaa myös asetuksen 13 artiklan 3 kohdan sanamuotoon, jonka mukaan jäsenvaltioiden velvollisuudet syntyvät, kun rekisteröityä nimeä käytetään tuotteista, jotka ”*tuotetaan tai* joita pidetään kaupan kyseisessä jäsenvaltiossa”. [23] Komission mukaan näissä säännöksissä selvennetään, että jäsenvaltioiden on varmistettava suojattuna alkuperänimityksenä rekisteröityjen nimitysten suoja käyttöä vastaan kahdenlaisissa tilanteissa: ensinnäkin silloin, kun kyseisiä nimiä käyttäviä tuotteita tuotetaan niiden alueella, tai toiseksi silloin, kun muista jäsenvaltioista tai kolmansista maista peräisin olevia tuotteita, joissa laittomasti käytetään rekisteröityä nimeä, pidetään kaupan niiden alueella.

37. Tanskan kuningaskunta ei pidä asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 3 kohtaa yhtä selkeänä kuin komissio. Se väittää, että se, että tämä säännös koskee tuotteita, ”jotka tuotetaan tai joita pidetään kaupan kyseisessä jäsenvaltiossa”, ei sinänsä riitä määrittämään kyseisen asetuksen soveltamisalaa. Se, onko kyseessä laiton käyttö, joka on estettävä kyseisen säännöksen nojalla, riippuu siitä, onko juusto tarkoitettu pidettäväksi kaupan sisämarkkinoilla vai vietäväksi

[20] Ks. tältä osin Dworkin, R., *Law's Empire*, Harvard University Press, 1988. Vaikka suhtaudunkin epäilevästi Dworkinin ehdotukseen yhden oikean oikeudellisen vastauksen olemassaolosta, olen vakuuttunut hänen ajatuksestaan, jonka mukaan parhaan sopivuuden etsiminen on yksi niistä periaatteista, joiden pitäisi ohjata tuomareita.

[21] Mielestäni on tarpeen todeta, että jotkin argumentit voidaan sijoittaa useampaan kuin yhteen luokkaan. Yksinkertaisuuden vuoksi olen sijoittanut tällaiset argumentit siihen luokkaan, jota olen pitänyt tärkeimpänä.

[22] Alaviite ei koske suomenkielistä versiota.

[23] Kursivointi tässä.

kolmansiin maihin. Tanskan kuningaskunta on komission kanssa samaa mieltä siitä, että suoja on annettava jo tuotantohetkellä, mutta vain, jos suojatuksi alkuperänimitykseksi rekisteröityä nimitystä käytetään laittomasti kyseisellä hetkellä. Rekisteröityjen nimien käyttö kolmansiin maihin vietäviksi tarkoitetuissa tuotteissa ei kuitenkaan ole laitonta käyttöä. Näin ollen ei ole velvollisuutta estää nimityksen ”Feta” käyttö Tanskassa tuotetussa mutta kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitetussa juustossa. Jos unionin lainsäätäjän tarkoituksena olisi ollut, että kolmansiin maihin suuntautuvan viennin olisi kuuluttava asetuksen N:o 1151/2012 soveltamisalaan, sen olisi pitänyt todeta se nimenomaisesti.

38. Kaupan vapauttamista koskevan tulkintakehyksen yhteydessä tarkasteltuna tällainen väite on vakuuttava. Kielto käyttää nimitystä, jolla vientituotetta pidetään kaupan, muodostaa kaupan esteen.[24] Näin ollen voidaan hyväksyä, että kaupan vapauttamista koskevan tulkintakehyksen mukaan tällainen este ei voi olla implisiittinen, vaan siitä on nimenomaisesti säädettävä, ja jotta se olisi laillinen, sen on oltava myös perusteltu ja oikeasuhteinen. Tanskan kuningaskunta perustelee väitettään, jonka mukaan vienti kolmansiin maihin on mainittava nimenomaisesti, oikeusvarmuuden periaatteella. Ottaen huomioon seuraukset, joita ”Feta”-nimisen juuston viejille aiheutuu, tällaisen viennin kieltämisen pitäisi olla asetuksen N:o 1151/2012 säännösten perusteella selvää.

39. Pyrkiessään vastaamaan tällaisiin väitteisiin kaupan vapauttamista koskevan tulkintakehyksen yhteydessä komissio väittää, että sen tulkinta, jonka mukaan nimityksen ”Feta” käyttö on estettävä myös silloin, kun tuote on tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin, ei merkitse vientikieltoa, koska tanskalaiset tuottajat voivat edelleen viedä juustoa; ne eivät vain voi kutsua sitä ”Fetaksi”. Vaikka kyseessä ei olisikaan vientikielto, kyseisen nimityksen käyttökielto on kuitenkin viennin este. Näin ollen komission väite ei ole vakuuttava kaupan vapauttamista koskevan tulkintakehyksen näkökulmasta.

40. Komissio vastaa kuitenkin omasta tulkintakehyksestään käsin ja luonnehtii Tanskan kuningaskunnan kolmansiin maihin suuntautuvan viennin poissulkemista yritykseksi ottaa käyttöön poikkeus asetuksen N:o 1151/2012 sanamuodosta. Teollis- ja tekijänoikeuksia koskevan tulkintakehyksen näkökulmasta kyseisessä sanamuodossa kielletään selvästi suojatuksi alkuperänimitykseksi rekisteröityjen nimitysten käyttö. Kolmansiin maihin suuntautuvan viennin nimenomainen poissulkeminen vaikuttaa tästä näkökulmasta tarpeettomalta.

b) Asiayhteyteen liittyvät argumentit

41. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden oikeussäännön yleisen rakenteen ja asiayhteyden arviointi koskee muuan muassa saman toimenpiteen muita oikeussääntöjä sekä muita toimenpiteitä, jotka asiallisesti koskevat kyseistä toimenpidettä tai liittyvät siihen.[25] Molemmat asianosaiset vetoavat kantansa tueksi asetuksen N:o 1151/2012 muihin säännöksiin sekä muihin asiaan liittyviin unionin toimenpiteisiin.

[24] Ensimmäisessä ”Feta”-tapauksessa, joka koski Kreikan toimenpiteitä, joilla estettiin nimityksellä ”Feta” varustetun Tanskasta peräisin olevan juuston kaupan pitäminen, julkisasiamies Ruiz-Jarabo Colomer katsoi, että tällaiset toimenpiteet muodostivat esteen tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle ja että ne kuuluivat siten niiden unionin sääntöjen soveltamisalaan, joilla kielletään tuontiin liittyvät vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet (nykyinen SEUT 34 artikla). Julkisasiamies oli kuitenkin sitä mieltä, että tällaisia toimenpiteitä, vaikka ne muodostaisivatkin kaupan esteen, voidaan perustella teollisoikeuksien ja kaupallisten oikeuksien suojaamisella. Ks. tämän ratkaisuehdotuksen alaviite 11.

[25] Ks. esim. tuomio 2.5.2019, Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:344, 23–28 kohta).

42. Tanskan kuningaskunta väittää erityisesti, että asetuksen N:o 1151/2012 johdanto-osan 20 ja 27 perustelukappaleet, joissa vaaditaan järjestelyjä EU:n alkuperänimitysten suojaamiseksi kansainvälisellä tasolla Maailman kauppajärjestön (WTO) yhteydessä ja allekirjoittamalla kahden- ja monenvälisiä kansainvälisiä sopimuksia,[26] ovat tarpeettomia, jos itse asetus N:o 1151/2012 koskee vientiä. Komissio on sitä vastoin sitä mieltä, että samoja johdanto-osan perustelukappaleita ei voida tulkita siten, että kansainväliset sopimukset olisivat tarpeen sen varmistamiseksi, että EU:n tuottajat eivät heikennä EU:n pyrkimyksiä suojella suojattuja alkuperänimityksiä kansainvälisellä tasolla. Tällaiset sopimukset ovat tarpeen, jotta EU:n suojatun alkuperänimityksen tuottajia voidaan suojella ulkomaisten tuottajien ulkomaisille markkinoille saattamilta väärennöksiltä. Tanskan kuningaskunnan näiden johdanto-osan perustelukappaleiden tulkinta on komission mukaan ristiriidassa niiden tavoitteen kanssa ja kannustaa jäsenvaltioita heikentämään tällaisia sopimuksia.

43. Kyproksen tasavalta, joka tukee komissiota sen teollis- ja tekijänoikeuksia koskevassa tulkintakehyksessä, viittaa asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 2 kohtaan. Kyseisessä säännöksessä säädetään, että suojatuista alkuperänimityksistä ei saa tulla yleisnimiä. Kyproksen tasavalta huomauttaa, että kyseinen säännös ei rajoitu EU:n alueeseen.

44. Laajemmassa yhteydessä Tanskan kuningaskunta vetoaa muihin unionin toimenpiteisiin, jotka liittyvät alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaan viinien, tislattujen alkoholijuomien ja maustettujen viinituotteiden osalta. Se huomauttaa, että kyseisiin toimenpiteisiin sisältyy säännöksiä, joissa viitataan nimenomaisesti vientiin kolmansiin maihin.[27] Näin ollen unionin lainsäätäjä on selvästi tarkoittanut, että asetus N:o 1151/2012 ei koske vientiä kolmansiin maihin, kun se on jättänyt tällaisen nimenomaisen viittauksen pois asetuksesta. Komission ja väliintulijoiden mukaan tällaisen viennin nimenomainen maininta kyseisissä toimenpiteissä voidaan kuitenkin selittää niiden laajemmalla soveltamisalalla. Toisin kuin asetus N:o 1151/2012, ne kattavat myös tuotteisiin liittyvät vaatimukset. Lisäksi maantieteellisiä merkintöjä koskevissa kohdissa ei ole viittauksia kolmansiin maihin suuntautuvaan vientiin.[28] Tästä voidaan päätellä, että sitä, että vienti kolmansiin maihin mainitaan nimenomaisesti kyseisissä toimenpiteissä, ei voida käyttää perusteena sille, että tällaisen maininnan puuttuminen asetuksesta N:o 1151/2012 merkitsee, ettei sitä sovelleta tällaiseen vientiin.

[26] Asetuksen N:o 1151/2012 johdanto-osan 20 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa: ”Olisi säädettävä alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen kehittämisestä unionin tasolla sekä edistettävä järjestelyjen perustamista niiden suojelemiseksi kolmansissa maissa Maailman kauppajärjestön (WTO) yhteydessä tai monenvälisissä ja kahdenvälisissä sopimuksissa ja siten kannustettava tuotteiden laadun ja niiden tuotantomallin tunnustamista lisäarvoa luovana tekijänä.” Asetuksen N:o 1151/2012 johdanto-osan 27 perustelukappaleessa todetaan, että unioni ”neuvottelee kauppakumppaniensa kanssa kansainvälisistä sopimuksista, joihin sisältyy alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja” ja että ”jotta näiden nimien suoja ja niiden käytön valvonta voidaan taata, nimet voidaan merkitä suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin”.

[27] Viinien osalta ks. asetus N:o 1308/2013, erityisesti 89 artikla, 119 artiklan 1 kohta ja 122 artiklan 4 kohta. Tislattujen alkoholijuomien osalta ks. asetuksen 2019/787 1 artiklan 2 kohta ja johdanto-osan seitsemäs perustelukappale. Maustettujen viinituotteiden osalta ks. asetuksen N:o 251/2014 1 artiklan 3 kohta ja johdanto-osan kuudes perustelukappale.

[28] Viinien osalta ks. asetuksen N:o 1308/2013 93–111 artikla. Tislattujen alkoholijuomien osalta ks. asetuksen 2019/787 21–42 artikla. Maustettujen viinituotteiden osalta asetuksella 2021/2117 käyttöön otetuilla muutoksilla tällaisten tuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevat säännökset siirrettiin asetuksen N:o 1151/2012 soveltamisalaan (ks. asetuksen 2021/2117 3 artikla ja johdanto-osan 77 perustelukappale). Asetuksen N:o 251/2014 säännökset koskevat nyt ainoastaan maustettujen viinituotteiden määritelmää, kuvausta, esittelyä ja merkintöjä, ja viittaukset kolmansiin maihin suuntautuvaan vientiin ovat pysyneet ennallaan.

45. Teollis- ja tekijänoikeuksien tulkintakehyksen osalta Tanskan kuningaskunta väittää, että teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa muissa unionin toimenpiteissä on nimenomaisia säännöksiä, jotka koskevat vientiä kolmansiin maihin.[29] Jos asetusta N:o 1151/2012 olisi sovellettava kolmansiin maihin suuntautuvaan vientiin, siinä olisi pitänyt myös mainita tämä.

46. Laajemman asiayhteyden osalta komissio vetoaa asetukseen N:o 608/2013,[30] jossa säädetään teollis- ja tekijänoikeuksien (mukaan lukien suojatut alkuperänimitykset) yhdenmukaisesta suojasta tullimenettelyissä, myös silloin, kun tuotteet on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin. Kyseisen asetuksen mukaan tulliviranomaiset voivat esimerkiksi tuhota teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavat tavarat. Tämä koskee komission mukaan myös vientiin tarkoitettuja tuotteita, joissa on väärennettyjä suojattuja alkuperänimityksiä, mikä on peruste sille, että rekisteröityjen nimien käyttö kielletään EU:ssa tuotetuissa ja kolmansiin maihin vietäviksi tarkoitetuissa tuotteissa.

c) Tavoitteisiin liittyvät argumentit

47. Jokaisella unionin oikeuden säädöksellä on tai ainakin sillä voidaan ymmärtää olevan useita tavoitteita. Asetuksen N:o 1151/2012 1 artiklan 1 kohdassa ja 4 artiklassa luetellaan useita tavoitteita. Näin ollen asianosaiset korostavat erilaisten tulkintakehysten perusteella, että kyseisen asetuksen tavoitteet liittyvät joko kuluttajansuojaan tai teollis- ja tekijänoikeuksien suojaan.

48. Tanskan kuningaskunta korostaa tavoitetta varmistaa asianmukaisen tiedon antaminen kuluttajille. Sen vuoksi se vetoaa asetuksen (EU) N:o 1151/2012 1 artiklan 1 kohtaan, jossa todetaan, että yksi kyseisen asetuksen tavoitteista on auttaa tuottajia välittämään kuluttajille tietoa näiden tuotteiden ominaispiirteistä. Kun asetusta N:o 1151/2012 luetaan sen johdanto-osan 2, 29 ja 40 perustelukappaleen valossa,[31] Tanskan kuningaskunnan mukaan on selvää, että kyseisessä asetuksessa on kyse sisämarkkinoilla toimivista kuluttajista. Koska EU:n ulkopuolella kaupan pidettävät tuotteet eivät välitä tietoa tuotteista sisämarkkinoilla toimiville kuluttajille, asetuksen N:o 1151/2012 tulkitseminen siten, että siinä viitataan vientiin kolmansiin maihin, ei edistä asetuksen tavoitteen saavuttamista.

49. Komissio kiistää, että asetuksen N:o 1151/2012 ainoa tai pääasiallinen tavoite olisi EU:n kuluttajien suojelu. Komissio väittää päinvastoin, että asetuksen N:o 1151/2012 tärkeimpiin tavoitteisiin kuuluu suojattuihin alkuperänimityksiin perustuvien teollis- ja tekijänoikeuksien haltijoiden suojaaminen. Niiden oikeuksia suojataan vain, jos asetuksen (EU) N:o 1151/2012 tulkitaan koskevan myös vientiä kolmansiin maihin. Tällainen suoja takaa suojattujen alkuperänimitysten tuottajien tasapuolisen kilpailun. Tämä on sopusoinnussa sen kanssa, että

[29] Kuten Tanskan kuningaskunta totesi, tällaisia toimenpiteitä ovat erityisesti yhteisömallista 12.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) No 6/2002 (EYVL 2002, L 3, s. 1) 19 artiklan 1 kohta, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 16.12.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2436 (EUVL 2015, L 336, s. 1) 10 artiklan 3 kohdan c alakohta, 11 artiklan b kohta ja 16 artiklan 5 kohdan b alakohta sekä Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1) 9 artiklan 3 kohdan c alakohta, 10 artiklan b alakohta ja 18 artiklan 1 kohdan b alakohta.

[30] Teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta 12.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 608/2013 (EUVL 2013, L 181, s. 15).

[31] Asetuksen N:o 1151/2012 johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa: ”Unionin kansalaiset ja kuluttajat kysyvät yhä enemmän laatutuotteita ja perinteisiä tuotteita. He haluavat myöskin säilyttää unionin maataloustuotannon monipuolisena. Tämä luo kysyntää maataloustuotteille tai elintarvikkeille, joilla on tunnistettavia, erityisesti tiettyyn maantieteelliseen alkuperään liittyviä ominaispiirteitä.” Kyseisen asetuksen johdanto-osan 29 perustelukappaleessa todetaan merkityksellisin osin, että ”rekisterissä oleville nimille olisi annettava suoja, jolla pyritään takaamaan käytön reiluus ja estämään käytännöt, jotka ovat omiaan johtamaan kuluttajia harhaan”. Lisäksi sen johdanto-osan 40 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa: ”Rekisteröityjen nimien suojaamiseksi väärinkäytöltä tai käytännöiltä, jotka voivat johtaa kuluttajia harhaan, niiden käyttö olisi varattava.”

yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on ”taata – – maatalousväestölle kohtuullinen elintaso erityisesti lisäämällä maataloudessa työskentelevien henkeä kohti laskettuja tuloja”, kuten SEUT 39 artiklassa todetaan. Komissio huomauttaa, että asetuksen N:o 1151/2012 oikeusperustana on yhdessä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevan SEUT 118 artiklan kanssa SEUT 43 artiklan 2 kohta, jossa määrätään EU:n toimivallasta toteuttaa toimenpiteitä yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi.

50. Tanskan kuningaskunta vetoaa lisäksi asetuksen N:o 1151/2012 1 artiklan 1 kohdan d alakohtaan, jossa yhtenä tavoitteena mainitaan sisämarkkinoiden yhtenäisyys. Se ymmärtää tämän säännöksen siten, että asetus N:o 1151/2012 koskee sisämarkkinoita eikä kolmansien maiden markkinoita. Komissio vastaa tällaisiin väitteisiin toteamalla, että sisämarkkinoiden yhtenäisyyden varmistamista koskeva tavoite tosiasiallisesti vaarantuu, kun EU:ssa rekisteröityjä suojattuja alkuperänimityksiä käytetään laittomasti kolmansien maiden markkinoilla.

d) Lainsäädäntöhistoriaan liittyvät argumentit

51. Tanskan kuningaskunta väittää, että parlamentti ehdotti lainsäädäntömenettelyn aikana, että asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 3 kohtaan, sellaisena kuin se oli alun perin ehdotettu, lisätään uusi alakohta.[32] Ehdotettu tarkistus kuuluu seuraavasti: ”Siirretään komissiolle valta antaa 53 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritellään toimet, jotka jäsenvaltioiden on tältä osin pantava täytäntöön, jotta estetään sellaisten tuotteiden kaupan pitäminen unionissa *tai vienti kolmansiin maihin*, joita ei ole merkitty tämän asetuksen mukaisesti.”[33] Tätä tarkistusta ei kuitenkaan sisällytetty asetuksen N:o 1151/2012 lopulliseen versioon. Koska unionin lainsäätäjä harkitsi vientiä kolmansiin maihin, mutta ei sisällyttänyt sitä lopulliseen versioon, Tanskan kuningaskunta päättelee, että kyseisen asetuksen soveltamisalaan ei kuulu tällainen vienti.

52. Komissio selittää, että kyseistä tarkistusta ei sisällytetty asetuksen N:o 1151/2012 lopulliseen versioon ei niinkään siksi, että siinä mainittiin vienti, vaan siksi, että siinä ehdotettiin delegointivallan siirtämistä komissiolle.

53. Tanskan kuningaskunta vetoaa lisäksi alueiden komitean komission ehdotuksesta antamaan lausuntoon.[34] Yksi sen poliittisia suosituksia käsittelevistä jaksoista koski ”laadun suojelemista ja edistämistä kansainvälisessä kaupassa”. Tässä yhteydessä alueiden komitea kehotti ”konkreettisiin toimiin, joilla unionin alueella estetään sellaisten tuotteiden kaupan pitäminen tai *vienti*, joiden merkinnät eivät ole EU:n maataloustuotteiden laatua koskevan lainsäädännön mukaisia”.[35] Tanskan kuningaskunta päättelee siitä, ettei vientiä koskevaa ilmaisua sisällytetty asetuksen N:o 1151/2012 lopulliseen versioon, että unionin lainsäätäjä päätti, ettei vientiä kolmansiin maihin sisällytetä asetuksen N:o 1151/2012 soveltamisalaan. Komissio selittää kuitenkin, että juuri parlamentin ehdottaman tarkistuksen perusteella asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 3 kohdassa mainitaan jäsenvaltioiden velvollisuus estää tai lopettaa

[32] Ks. Euroopan komissio, maataloustuotteiden laatujärjestelmästä 10.12.2010 annettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi, KOM(2010) 733 lopullinen. Kyseisen ehdotuksen 13 artiklan 3 kohdan alun perin ehdotettu sanamuoto oli seuraava: ”Jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät hallinnolliset ja oikeudelliset toimet, joilla erityisesti 42 artiklan a alakohdassa säädetyn tuottajaryhmän pyynnöstä estetään tai lopetetaan 1 kohdassa tarkoitettu suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen laiton käyttö.”

[33] Ks. Euroopan parlamentin mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden laatujärjestelmistä, luonnos Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselmaksi, A7-0266/2011, 12.7.2011, tarkistus 55. Kursivointi tässä.

[34] Ks. alueiden komitean lausunto aiheesta ”Euroopan unionin kunnianhimoinen maatalouden laatupolitiikka”, 12.5.2011 (EUVL 2011, C 192, s. 28) (jäljempänä alueiden komitean lausunto), C jakso.

[35] Ks. tämän ratkaisuehdotuksen alaviitteessä 34 mainittu alueiden komitean lausunto, kohta 24. Kursivointi tässä.

sellaisten suojattujen alkuperänimitysten tai suojattujen maantieteellisten merkintöjen laiton käyttö, jotka ”tuotetaan tai joita pidetään kaupan kyseisessä jäsenvaltiossa”. Alueiden komitean lausunnon tästä kohdasta ei siis voida päätellä, että kolmansiin maihin suuntautuvan viennin ei ollut tarkoitus kuulua asetuksen N:o 1151/2012 soveltamisalaan.

e) Unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön liittyvät argumentit

54. Tanskan kuningaskunta vetoaa 10.12.2002 annettuun tuomioon British American Tobacco (Investments) ja Imperial Tobacco [36]. Kyseisessä asiassa oli kyse ennakkoratkaisupyynnöstä, joka koski tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevan unionin direktiivin tulkintaa ja pätevyyttä. Yhteisöjen tuomioistuin totesi muun muassa, että kyseisen direktiivin 7 artiklaa, joka koski tuotekuvauksia, sovellettiin vain EU:ssa myytäviin savukkeisiin eikä kolmansiin maihin vietäviin savukkeisiin. Tanskan kuningaskunta huomauttaa, että yhteisöjen tuomioistuin teki tämän päätelmän ja tukeutui kyseessä olevan direktiivin asiayhteyteen ja tavoitteisiin voidakseen todeta, oliko unionin lainsäätäjän tarkoituksena ulottaa kyseinen säännös koskemaan vientiä kolmansiin maihin. Komissio puolestaan katsoo, että BAT-tuomion asiayhteys oli erilainen kuin nyt käsiteltävän asian asiayhteys, koska kyseisessä tuomiossa kyseessä olleen direktiivin tarkoituksena oli parantaa sisämarkkinoiden toimintaa, kun taas nyt käsiteltävässä asiassa on kyse unionin oikeudessa tunnustettujen teollis- ja tekijäoikeuksien loukkaamisesta.

55. Tukeakseen väitettään, jonka mukaan unionin lainsäätäjän oli nimenomaisesti mainittava vienti kolmansiin maihin, jotta se kuuluisi asetuksen N:o 1151/2012 soveltamisalaan, Tanskan kuningaskunta vetoaa myös 24.9.2019 annettuun tuomioon Google (Hakutulosten luettelosta poistamisen alueellinen ulottuvuus) [37]. Kyseisessä asiassa oli kyse hakutulosten luettelosta poistamista koskevan oikeuden alueellisesta ulottuvuudesta ja direktiivin 95/46 [38] ja sitä seuranneen asetuksen 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) [39] mahdollisista ekstraterritoriaalisista vaikutuksista. Unionin tuomioistuin katsoi, ettei ole ilmeistä, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena olisi ollut asettaa Googlen kaltaiselle toimijalle hakutulosten luettelosta poistamista koskeva velvollisuus, joka ulottuu jäsenvaltioiden alueen ulkopuolelle. Direktiivin 95/46 ja asetuksen 2016/679 asiaa koskevia säännöksiä ei näin ollen sovellettu EU:n ulkopuolella. Komissio vastaa toteamalla, että tuomio Google koski unionin oikeuden mahdollista ekstraterritoriaalista soveltamista. Nyt käsiteltävässä asiassa komissio kuitenkin toteaa, ettei se yritä soveltaa unionin lainsäädäntöä kolmanteen maahan. Asia koskee ainoastaan asetuksen N:o 1151/2012 soveltamista EU:ssa. Tuomiolla Google ei näin ollen ole merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa.

[36] C-491/01, EU:C:2002:741, 203–217 kohta; jäljempänä BAT-tuomio.

[37] C-507/17, EU:C:2019:772, 53–65 kohta; jäljempänä tuomio Google.

[38] Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY (EYVL 1995, L 281, s. 31).

[39] Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46 kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL 2016, L 119, s. 1) ja oikaisu (EUVL 2018, L 127, s. 2).

f) Välipäätelmä

56. Mikään näistä argumenteista, jotka liittyvät asetuksen N:o 1151/2012 sanamuotoon, asiayhteyteen, tavoitteisiin tai lainsäädäntöhistoriaan, ei ole mielestäni ratkaiseva, jotta niiden voitaisiin katsoa viittaavan jompaankumpaan näistä kahdesta vastakkaisesta tulkinnasta. Sen vuoksi on tarpeen valita kahden tulkintakehyksen välillä ja hyväksyä ne argumentit, joilla perustellaan valitun kehyksen tarjoama ratkaisu.

3. Asetusta N:o 1151/2012 olisi tulkittava siten, että siinä kielletään ”väärennetyn Fetan” vienti kolmansiin maihin

57. Kuten olen heti aluksi ilmoittanut, kannatan komission tulkintaa, jonka mukaan asetusta N:o 1151/2012 sovelletaan myös jäsenvaltioissa tuotettuihin mutta kolmansiin maihin vietäviksi tarkoitettuihin tuotteisiin, ja ehdotan, että unionin tuomioistuin hyväksyy sen.

58. Olen päätynyt tähän lopputulokseen kahdesta pääasiallisesta syystä. Ensinnäkin tällainen lopputulos on perusteltavissa molempien tulkintakehysten eli teollis- ja tekijänoikeuksia koskevan sekä kaupan vapauttamista koskevan tulkintakehyksen yhteydessä. Sitä vastoin tulkinta, jonka mukaan asetusta N:o 1151/2012 ei sovelleta tuotteisiin, joilla on rekisteröity nimi ja jotka on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin, voi toimia vain kaupan vapauttamista koskevan tulkintakehyksen yhteydessä. Toiseksi, siltä osin kuin unionin lainsäätäjän yksiselitteinen tarkoitus voi ylipäätään olla olemassa ja se voidaan ”löytää”, katson, että ehdotettu tulkinta sopii paremmin siihen, miten ymmärrän alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojan perustana olevan unionin lainsäätäjän tarkoituksen.

59. Ensimmäisen perusteluni osalta vapaa kauppa on epäilemättä yksi unionin oikeusjärjestyksen kunnioittamista arvoista. Kaupan vapauttaminen ei kuitenkaan varmastikaan ollut ainoa eikä edes tärkein motivoiva tekijä. Unionin tuomioistuin on oikeuskäytännössään jo varhaisessa vaiheessa tunnustanut, että vapaan kaupan etuja on tasapainotettava muiden etujen kanssa.[40] On totta, että sääntöjen oikeudellisessa arvioinnissa, joka tehdään kaupan vapauttamista koskevan tulkintakehyksen yhteydessä, lähtökohtana on, että kaupan esteet ovat kiellettyjä. Estettä voidaan kuitenkin pitää hyväksyttävänä, jos se on perusteltu ja oikeasuhteinen muiden etujen kuin kaupan, kuten ympäristönsuojelun, kuluttajansuojan tai teollis- ja tekijänoikeuksien suojan, kannalta, vain muutamia mainitakseni.

60. Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja on epäilemättä tärkeä kaupan kannalta. Viimeaikaisten tutkimusten[41] mukaan tällä järjestelmällä on huomattavaa taloudellista arvoa EU:lle, sillä sen arvioitu myynti oli yli 77 miljardia euroa vuonna 2017 ja sen osuus EU:n ulkopuolisesta myynnistä on huomattava eli 22 prosenttia. Näin ollen se luo merkittäviä kauppamahdollisuuksia suojattujen alkuperänimitysten tuottajille. Toisaalta ne mahdollisuudet, jotka on luotu suojelemalla kyseisten tuottajien oikeuksia, aiheuttavat kaupan esteitä muille. Kielto käyttää nimitystä ”Feta” kolmansien maiden markkinoille saatetuissa tuotteissa on viennin este. Komission väite, jonka mukaan tällainen kielto ei ole vientikielto, koska juustoa voidaan pitää kaupan eri nimellä, ei muuta mitään. Kolmansiin maihin suuntautuvan viennin este on olemassa jo silloin, kun vientiä vaikeutetaan.

[40] Klassisena esimerkkinä yhteisöjen tuomioistuin on jo 20.2.1979 antamassaan tuomiossa Rewe-Zentral (Cassis de Dijon) (120/78, EU:C:1979:42) laajentanut luetteloa mahdollisista oikeuttamisperusteista kaupan esteiden säilyttämiselle perussopimuksissa tarkoitettuihin perusteisiin verrattuna ja jättänyt luettelon avoimeksi.

[41] Ks. esimerkiksi Euroopan komissio, Study on economic value of EU quality schemes, geographical indications (GIs) and traditional specialities guaranteed (TSG), Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2021.

61. Kansallisella tai unionin lainsäädännöllä luodut kaupan esteet ovat kuitenkin sallittuja, jos ne ovat perusteltuja. Olen samaa mieltä Tanskan kuningaskunnan kanssa siitä, että kuluttajansuojaan liittyvä oikeuttamisperuste (luotettavan tiedon antaminen tuotteesta) ei läpäise edes soveltuvuustestiä erityisesti, jos kuluttajat, joita on suojeltava, ovat sisämarkkinoilla toimivia kuluttajia. Viety ”väärennetty Feta” ei voi antaa kyseisille kuluttajille harhaanjohtavaa tietoa, koska heitä ei ole kolmansien maiden markkinoilla. Näin ollen kuluttajansuojaan liittyvillä huolenaiheilla ei voida perustella kaupan estettä, joka aiheutuu tulkinnasta, jonka mukaan asetusta N:o 1511/2012 sovelletaan myös tuotteiden vientiin kolmansiin maihin.

62. Olen kuitenkin sitä mieltä, että kielto viedä kolmansiin maihin EU:n alueella tuotettua ”väärennettyä Fetaa” voidaan perustella teollis- ja tekijänoikeuksien suojaan liittyvillä syillä. Vaikka EU ei voi säännellä kolmansien maiden markkinoita omalla lainsäädännöllään ja EU:n suojatut alkuperänimitykset voivat näin ollen joutua kilpailemaan näillä markkinoilla väärennettyjen tuotteiden kanssa, EU:ssa tuotettujen väärennettyjen tuotteiden markkinoille saattaminen heikentää silti aitojen suojattujen alkuperänimitysten kilpailuasemaa näillä markkinoilla. Tanskassa tuotetun ”Danish Feta” -nimisen juuston viennin kieltäminen kolmansiin maihin kuuluu unionin lainsäädäntövaltaan,[42] kun taas esimerkiksi ”Wisconsin Feta” -nimisen juuston[43] myynnin kieltäminen Yhdysvaltojen markkinoilla ei kuulu siihen. Mielestäni ei ole kohtuutonta, että EU tekee kaikkensa turvatakseen EU:n suojattujen alkuperänimitysten tuottajien kilpailuaseman. Tästä syystä sitä, että EU:n suojattuja alkuperänimityksiä ei suojata kolmansien maiden markkinoilla, ei voida käyttää perusteluna väitteelle, jonka mukaan asetuksen N:o 1151/2012 tulkinta siten, että se koskee vientiä kolmansiin maihin, ei täytä oikeasuhteisuuden kriteeriä, kun oikeuttamisperusteena käytetään teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamista. Näin ollen vaikuttaa siltä, että asetuksen N:o 1151/2012 tulkintaa, jonka mukaan ”väärennetyn Fetan” vienti kolmansiin maihin kielletään, voidaan puolustaa myös kaupan vapauttamista koskevan tulkintakehyksen yhteydessä.

63. Toisen perusteluni osalta olen myös sitä mieltä, että teollis- ja tekijänoikeuksia koskeva tulkintakehys selittää riittävästi asetuksen N:o 1151/2012 taustalla olevaa lainsäätäjän aikomusta. Kyseisen tulkintakehyksen mukaan suojattujen alkuperänimitysten tarkoituksena teollis- ja tekijänoikeuksina on mahdollistaa oikeudenmukainen kilpailu suojatun alkuperänimityksen saaneiden tuotteiden tuottajille vastineeksi heidän pyrkimyksistään ylläpitää ja taata tuotteidensa korkea laatu. Tämä mahdollistaa perinteisten yritysten toiminnan jatkumisen ja varmistaa tuotteiden monimuotoisuuden markkinoilla. Näin ollen tällaisessa näkökulmassa otetaan huomioon taloudellisten intressien lisäksi myös muita intressejä, jotka ovat myös osa EU:n kansalaisten käsitystä siitä, mitä on hyvä elämänlaatu.[44]

64. Yksi osoitus ”lainsäätäjän tahdosta”, joka on objektiivisesti todettavissa unionin oikeudessa, on toimenpiteen oikeusperustan valinta. Asetus N:o 1151/2012 annettiin kahden oikeusperustan eli SEUT 43 artiklan 2 kohdan ja SEUT 118 artiklan nojalla. Tästä ilmenee, että kyseisen asetuksen pääajatuksena on parantaa EU:n maataloustuottajien tilannetta tarjoamalla teollis- ja tekijänoikeussuojaa tuotteille, joihin liittyy perinteisiä tuotantotapoja, joita harjoitetaan tietyillä

[42] Kuten edellä on jo todettu, Tanskan kuningaskunta ei kiistä tällaisen toimivallan olemassaoloa. Se vain väittää, että sitä ei käytetty, kun asetus N:o 1151/2012 annettiin.

[43] Tämä nimi on keksitty.

[44] Ks. tältä osin Davies, G., ”Free Movement, the Quality of Life and the Myth that the Court Balances Interests”, teoksessa Koutrakos, P. ym. (toim.), *Exceptions from EU Free Movement Law: Derogation, Justification and Proportionality*, Hart Publishing, Oxford, 2016, s. 214.

maantieteellisillä alueilla ja jotka ovat yhteydessä näihin alueisiin. Ranskan kielessä on sana, jolla kuvataan tätä erityistä yhteyttä tuotteiden laadun ja niiden maantieteellisen alkuperän välillä – *terroir*.[45]

65. EU on 1970-luvulta alkaen toteuttanut toimenpiteitä, joilla säännellään ja suojataan tietyntyyppisiä alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän saaneita tuotteita sekä näiden nimitysten ja merkintöjen myöntämistä, suojaamista ja valvontaa koskevia edellytyksiä.[46] Nämä toimenpiteet koskevat maatalous- ja elintarviketuotteiden lisäksi viiniä, tislattuja alkoholijuomia ja maustettuja viinituotteita. Asetus N:o 1151/2012 on tässä järjestelmässä keskeinen oikeudellinen väline.[47]

66. Asetuksella N:o 1151/2012 perustetaan yhtenäinen ja tyhjentävä järjestelmä maatalous- ja elintarviketuotteiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaamiseksi.[48] Siinä säädetään menettelystä tällaisten tuotteiden rekisteröimiseksi EU:n tasolla, jotta niiden suoja taataan kaikissa jäsenvaltioissa.[49]

67. Suojatun alkuperänimityksen, kuten muidenkin suojattujen maantieteellisten merkintöjen, erityispiirre teollis- ja tekijänoikeustyyppinä EU:ssa on se, että toisin kuin muut teollis- ja tekijänoikeudet, ennen kaikkea tavaramerkit,[50] se perustuu julkisoikeudelliseen täytäntöönpanoon eikä ainoastaan yksityisoikeudelliseen täytäntöönpanoon.[51] Tästä syystä asetuksessa N:o 1151/2012 velvoitetaan jäsenvaltiot estämään tai lopettamaan suojattuina alkuperänimityksinä rekisteröityjen nimitysten laiton käyttö. Julkisoikeudellisen täytäntöönpanon käyttö voidaan ymmärtää siinä yhteydessä, jossa suojattujen alkuperänimitysten suoja EU:ssa kehitettiin – keinona suojella ja taata kohtuullinen tulotaso perinteisille tuottajille, joilla ei välttämättä olisi tietoa (tai varoja) oikeuksiensa suojelemiseksi yksityisoikeudellisella täytäntöönpanolla.

45 Nykyajatus maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksina juontaa juurensa ranskalaisesta *terroir*-käsitteestä, joka kehitettiin viinin yhteydessä. Se voidaan jäljittää yrityksiin estää petokset Ranskan viinimarkkinoilla viinikirvan tuhottua viinitarhat. Ks. Calboli, I., ”Geographical Indications between Trade, Development, Culture, and Marketing: Framing a Fair(er) System of Protection in the Global Economy?”, teoksessa Calboli, I. ja Wee Loon, N.-L. (toim.), *Geographical Indications at the Crossroads of Trade, Development, and Culture: Focus on Asia-Pacific*, Cambridge University Press, Cambridge, 2017, s. 3. Ks. myös esim. Chaisse, J. ym. (toim.), *Wine Law and Policy: From National Terroirs to a Global Market*, Brill Nijhoff, Leiden, 2021 ja Zappalaglio, A., *The Transformation of EU Geographical Indications Law: The Present, Past and Future of the Origin Link*, Routledge, Lontoo, 2021.

46 Ks. tältä osin tuomio 25.10.2017, komissio v. neuvosto (Tarkistettu Lissabonin sopimus) (C-389/15, EU:C:2017:798, 15 kohta).

47 Ks. myös esim. Kireeva, I., ”The new European Regulation on Quality Schemes for Agricultural Products and Foodstuffs”, teoksessa McMahon, J.A. ja Cardwell, M.N. (toim.), *Research Handbook on EU Agricultural Law*, Edward Elgar Publishing, Cheltenham, 2015, s. 285 ja Nathon, N., ”The Protection of Geographical Indications for Agricultural Products in the European Union”, teoksessa Sundara Rajan, M.T. (toim.), *The Cambridge Handbook of Intellectual Property in Central and Eastern Europe*, Cambridge University Press, Cambridge, 2019, s. 349.

48 Ks. tältä osin tuomio 8.9.2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521, 114 kohta) ja tuomio 22.12.2010, Bayerischer Brauerbund (C-120/08, EU:C:2010:798, 59 kohta).

49 Ks. tältä osin tuomio 9.6.1998, Chiciak ja Fol (C-129/97 ja C-130/97, EU:C:1998:274, 25 ja 26 kohta) ja tuomio 8.9.2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521, 107 kohta).

50 Unionin tuomioistuin on myös todennut, että maantieteellisillä merkinnöillä ja tavaramerkillä on erilaiset tavoitteet. Ks. tuomio 20.9.2017, The Tea Board v. EUIPO (C-673/15 P–C-676/15 P, EU:C:2017:702, 62 kohta).

51 Ks. tältä osin julkisasiamies Pitruzzellan ratkaisuehdotus Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:730, 29 kohta).

68. Tätä ajatusta ei hyväksytä maailmanlaajuisesti. Kolmannet maat, kuten Kanada ja Yhdysvallat, ovat päättäneet suojata tuotteiden laatua tavaramerkkien (myös yhteismerkkien) käsitteen avulla. [52]

69. Unionin sisäisellä lainsäädännöllä ei voida säännellä kolmansien maiden markkinoita siten, että taattaisiin EU:n suojatuille alkuperänimityksille sama suojan taso kuin niillä on sisämarkkinoilla. Tämä on mahdollista vain neuvottelemalla monenvälisellä (WTO tai Maailman henkisen omaisuuden järjestö) tai kahdenvälisellä tasolla. Tämän vuoksi EU toteuttaa osana laajempaa politiikkaansa, jolla suojellaan tuotteita, jotka ovat yhteydessä maantieteelliseen alkuperäänsä, kansainvälisiä toimia sellaisten sopimusten tekemiseksi, joilla varmistetaan maantieteellisten merkintöjen, myös suojattujen alkuperänimitysten, mahdollisimman laaja suoja. [53] EU:n pyrkimys varmistaa suoja myös kolmansien maiden markkinoilla mainitaan selkeästi poliittisena tavoitteena asetuksen N:o 1151/2012 johdanto-osassa. [54] Tällainen politiikka näkyy Kanadan, Kiinan, Singaporen ja Yhdysvaltojen [55] kaltaisten maiden kanssa käytävissä enemmän tai vähemmän onnistuneissa sopimusneuvotteluissa sekä EU:n pyrkimyksissä monenvälisellä tasolla. [56]

70. EU:n pyrkimyksiä varmistaa EU:n suojattujen alkuperänimitysten riittävä suoja kolmansien maiden markkinoilla perustellaan myös merkittävällä kulttuurisella ja taloudellisella arvolla, joka tällaisella suojalla on paikallisille yhteisöille. [57]

71. Näin ollen EU on toteuttanut toimia, jotka muodostavat uskottavan ja johdonmukaisen EU:n politiikan, jonka tavoitteena on sellaisten EU:n tuotteiden mahdollisimman korkeatasoinen suojelu, joiden laatu voidaan tunnistaa siitä, että ne ovat yhteydessä rajattuun maantieteelliseen alueeseen, mikä voi lisätä tällaisten tuotteiden tuottajien kilpailukykyä.

72. Tämä politiikka puoltaa sitä, että asetuksen N:o 1151/2012 soveltamisalaa tulkitaan siten, että se kattaa kiellon viedä tuotteita, joissa on väärennettyjä suojattuja alkuperänimityksiä, kolmansien maiden markkinoille. Kuten Helleenien tasavalta ja Kyproksen tasavalta ovat huomauttaneet, olisi todellakin epäloogista, että EU neuvottelee kolmansien maiden kanssa kansainvälisiä sopimuksia, joissa ne velvoitetaan toteuttamaan toimenpiteitä, joilla estetään rekisteröidyillä nimillä laittomasti varustettujen tuotteiden tuotanto, ja samalla sallii tällaisen käytännön omalla alueellaan omien tuotteidensa osalta.

73. Lisäksi EU:ssa tuotettujen tuotteiden, joissa on väärennettyjä suojattuja alkuperänimityksiä, esiintyminen kolmansien maiden markkinoilla vaikuttaa osaltaan siihen, että näitä nimityksiä pidetään yleisniminä. Tämä puolestaan vaikeuttaa EU:n mahdollisuuksia varmistaa neuvottelujen

[52] EU:n ja Kanadan tai Yhdysvaltojen maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevien lähestymistapojen eroista ks. esim. Matthews, A., ”What Outcome to Expect on Geographical Indications in the TTIP Free Trade Agreement Negotiations with the United States?” ja O’Connor, B., ”The Legal Protection of GIs in TTIP: Is There an Alternative to the CETA Outcome”, teoksessa Arfini, F. (toim.), *Intellectual Property Rights for Geographical Indications. What is at Stake in the TTIP*?, Cambridge Scholars Publishing, Newcastle upon Tyne, 2016, s. 1 ja 19.

[53] Luettelo EU:n tekemistä kansainvälisistä sopimuksista, joilla suojataan nimitystä ”Feta” kolmansissa maissa, on GIview-rekisterissä osoitteessa https://ec.europa.eu.

[54] Ks. asetuksen N:o 1151/2012 johdanto-osan 20 ja 27 perustelukappale.

[55] EU onnistui neuvottelemaan nimityksen ”Feta” suojaamisesta Kanadan, Kiinan ja Singaporen kanssa tehdyissä sopimuksissa. Ks. tämän ratkaisuehdotuksen alaviite 53.

[56] Ks. tästä lähemmin esim. Gangjee, D.S. (toim.), *Research Handbook on Intellectual Property and Geographical Indications*, Edward Elgar Publishing, Cheltenham, 2016 ja Blakeney, M., *The Protection of Geographical Indications: Law and Practice*, 2. painos, Edward Elgar Publishing, Cheltenham, 2019.

[57] Ks. unionin toimesta sen liityttyä alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä tehdyn Lissabonin sopimuksen Geneven asiakirjaan 23.10.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1753 (EUVL 2019, L 271, s. 1) johdanto-osan viides perustelukappale.

avulla niiden suoja näillä markkinoilla. Asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 2 kohtaa, jossa säädetään, että suojatuista alkuperänimityksistä ei saa tulla yleisnimiä, voitaisiin Kyproksen tasavallan ehdotuksen [58] mukaisesti käyttää tukemaan kantaa, jonka mukaan asetusta N:o 1151/2012 sovelletaan kolmansiin maihin suuntautuvaan vientiin.

74. Näin ollen, kun asetus N:o 1151/2012 sijoitetaan osaksi EU:n yleistä politiikkaa, jonka tavoitteena on suojata suojattuja alkuperänimityksiä erityisenä teollis- ja tekijänoikeuksien tyyppinä sisämarkkinoilla ja kolmansien maiden markkinoilla, kyseisen asetuksen tulkinta siten, että siinä kielletään sellaisten tuotteiden vienti, joissa laittomasti käytetään rekisteröityjä nimiä, myös kolmansiin maihin, joissa tällaista suojaa ei (vielä) ole, vaikuttaa uskottavalta vaihtoehdolta. Tämä tulkinta näyttää vastaavan unionin lainsäätäjän tahtoa.

75. Kaiken edellä esitetyn perusteella ehdotan unionin tuomioistuimelle, että se toteaa komission ensimmäisen kanneperusteen perustelluksi ja toteaa, ettei Tanskan kuningaskunta ole noudattanut asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole estänyt tai lopettanut nimityksen ”Feta” käyttöä juustossa, joka on tuotettu Tanskassa mutta joka on tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin, joiden kanssa EU ei ole vielä tehnyt kansainvälistä sopimusta, jolla taattaisiin kyseisen nimityksen suoja.

B Toinen kanneperuste, jossa väitetään, että vilpittömän yhteistyön velvoitetta on loukattu

76. Komissio väittää, että Tanskan kuningaskunta on rikkonut SEU 4 artiklan 3 kohtaa tarkasteluna yhdessä asetuksen N:o 1151/2012 1 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan kanssa. Tämän rikkomisen väitetään johtuvan siitä, että Tanskan viranomaiset eivät ole estäneet tanskalaisia tuottajia valmistamasta ja pitämästä kaupan ”Fetan” jäljitelmiä tai velvoittaneet tanskalaisia tuottajia lopettamaan tätä, mikä vaarantaa asetuksen N:o 1151/2012 näissä säännöksissä asetetut tavoitteet. Tämän kanteen vaatimusosassa esitetyn väitteen lisäksi komissio esittää toisen väitteen kanteen perusteluissa ja päätelmissä (mutta ei vaatimusosassa). Tämän väitteen mukaan Tanskan kuningaskunta on myös erikseen rikkonut SEUT 4 artiklan 3 kohtaa heikentämällä EU:n asemaa EU:ssa rekisteröityjen nimien suojaa koskevissa kansainvälisissä neuvotteluissa.

77. Nämä kaksi väitettä ovat erilaisia. Mielestäni jälkimmäistä näistä kahdesta väitteestä ei pitäisi ottaa huomioon nyt käsiteltävässä asiassa, koska komissio ei ole esittänyt sitä unionin tuomioistuimelle esittämissään vaatimuksissa. Jos unionin tuomioistuin kuitenkin päättää käsitellä tätä väitettä, esitän näkemykseni siitä.

78. Tanskan kuningaskunta väittää, ettei SEU 4 artiklan 3 kohtaa, joko yksinään tai yhdessä asetuksen N:o 1151/2012 1 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan kanssa, ole rikottu, kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja se, etteivät unionin oikeuden tulkintaa koskevat erimielisyydet sinänsä merkitse sitä, että jäsenvaltion vilpittömän yhteistyön velvoitetta olisi rikottu.

[58] Ks. tämän ratkaisuehdotuksen kohta 43.

1. SEU 4 artiklan 3 kohdan, yhdessä asetuksen N:o 1151/2012 1 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan kanssa, väitetty rikkominen

79. SEU 4 artiklan 3 kohdan – jossa ilmaistaan vilpittömän yhteistyön periaate – mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet, joilla voidaan taata unionin oikeuden ulottuvuus ja tehokkuus, sekä poistettava unionin oikeuden rikkomisesta aiheutuvat lainvastaiset seuraukset. Tällainen velvollisuus on jokaisella jäsenvaltion elimellä sille kuuluvan toimivallan rajoissa. [59]

80. Rikkomusmenettelyn yhteydessä on tapauksia joissa unionin tuomioistuin on todennut, että jäsenvaltio on rikkonut SEU 4 artiklan 3 kohtaa yksinään [60] tai yhdessä muiden unionin oikeuden säännösten kanssa. [61]

81. Unionin tuomioistuin on kuitenkin todennut, että SEU 4 artiklan 3 kohtaan perustuvan yleisen vilpittömän yhteistyön velvoitteen laiminlyönti on erillinen sellaisten erityisten velvoitteiden laiminlyönnistä, joissa yleinen velvoite konkretisoituu. Yleisen velvoitteen laiminlyönti voidaan näin ollen todeta vain siltä osin, kuin se koskee kyseisten erityisten velvoitteiden laiminlyömistä merkitsevästä toiminnasta erillistä toimintaa. [62] Jos SEU 4 artiklan 3 kohdan väitetty rikkominen koskee samaa toimintaa kuin unionin oikeuden erityissäännösten väitetty rikkominen, näiden erityissäännösten mukainen arviointi on riittävä. [63]

82. Nyt käsiteltävässä asiassa toinen kanneperuste, joka koskee SEU 4 artiklan 3 kohdan, yhdessä asetuksen N:o 1151/2012 1 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan kanssa, väitettyä rikkomista, näyttää minusta koskevan olennaisilta osin samaa asiaa ja toimintaa, joista väitetään olevan kyse ensimmäisessä kanneperusteessa asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan mukaisten erityisten velvoitteiden väitetyn rikkomisen osalta. Se perustuu samaan näkemyseroon, joka koskee asetuksen N:o 1151/2012 alueellisen soveltamisalan tulkintaa, ja samaan Tanskan viranomaisten toimintaan, kun ne eivät ole estäneet tai lopettaneet ”Fetan” jäljitelmien tuotantoa ja kaupan pitämistä. Kuten Tanskan kuningaskunta on huomauttanut, Tanskan viranomaiset sallivat ”Fetan” jäljitelmien tuotannon ja kaupan pitämisen sen perusteella, miten Tanskan kuningaskunta on tulkinnut asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua laitonta käyttöä. Näin ollen tämän ratkaisuehdotuksen 81 kohdassa mainitun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella olisi katsottava, että unionin tuomioistuimen ei ole tarpeen ratkaista toista kanneperustetta.

[59] Ks. esim. tuomio 17.12.2020, komissio v. Slovenia (EKP:n arkisto) (C-316/19, EU:C:2020:1030, 119 ja 124 kohta) ja tuomio 18.5.2021, Asociația ”Forumul Judecătorilor din România” ym. (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 ja C-397/19, EU:C:2021:393, 176 kohta).

[60] Ks. esim. tuomio 31.10.2019, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta (C-391/17, EU:C:2019:919) ja tuomio 31.10.2019, komissio v. Alankomaat (C-395/17, EU:C:2019:918). Näissä kahdessa tapauksessa unionin tuomioistuin katsoi kuitenkin, että SEU 4 artiklan 3 kohtaa rikottiin, kun asianomaiset jäsenvaltiot kieltäytyivät korvaamasta EU:n perinteisten omien varojen menetystä, joka aiheutui niiden merentakaisten maiden ja alueiden hallitusten päätöksistä, joista kyseiset jäsenvaltiot olivat vastuussa. Toinen tilanne, jossa unionin tuomioistuin on todennut, että yksin SEU 4 artiklan 3 kohtaa on rikottu, koskee tilannetta, jossa jäsenvaltio ei ole toimittanut komissiolle tarvittavia tietoja oikeudenkäyntiä edeltäneen rikkomusmenettelyn aikana. Ks. esim. tuomio 2.9.2021, komissio v. Ruotsi (Jätevedenpuhdistamot) (C-22/20, EU:C:2021:669, 149 kohta) ja tuomio 8.3.2022, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta (Aliarvotuspetosten torjunta) (C-213/19, EU:C:2022:167, 598 kohta).

[61] Klassinen esimerkki on tuomio 9.12.1997, komissio v. Ranska (C-265/95, EU:C:1997:595) (josta käytetään yleisesti nimitystä ”espanjalaisia mansikoita” koskeva tapaus, jossa yhteisöjen tuomioistuin totesi, että Ranskan tasavalta ei ollut noudattanut EU:n vapaata liikkuvuutta koskevista säännöistä ja nykyisen SEU 4 artiklan 3 kohdasta sekä maataloustuotealan yhteisistä markkinajärjestelyistä johtuvia velvoitteitaan, koska se ei ollut toteuttanut kaikkia tarvittavia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä estääkseen yksityisiä rajoittamasta hedelmien ja vihannesten vapaata liikkuvuutta).

[62] Ks. esim. tuomio 15.11.2005, komissio v. Tanska (C-392/02, EU:C:2005:683, 69 kohta) ja tuomio 17.12.2020, komissio v. Slovenia (EKP:n arkisto) (C-316/19, EU:C:2020:1030, 121 kohta).

[63] Ks. esim. tuomio 30.5.2006, komissio v. Irlanti (C-459/03, EU:C:2006:345, 168–182 kohta) ja tuomio 17.12.2020, komissio v. Slovenia (EKP:n arkisto) (C-316/19, EU:C:2020:1030, 122–129 kohta).

83. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, jonka mukaan unionin oikeuden mukaisen erityisen velvoitteen rikkomisen toteaminen ei johda myös vilpittömän yhteistyön periaatteen loukkaamiseen, taustalla on tärkeä syy. Tämä syy johtuu rikkomusmenettelyn tarkoituksesta ja yleisemmin tuomioistuinten tavasta ratkaista riita-asioita. SEUT 258 artiklan mukainen menettely, jossa jäsenvaltion todetaan jättäneen noudattamatta velvoitteitaan, mahdollistaa jäsenvaltioille asetettujen velvoitteiden määrittelemisen tapauksissa, joissa saman oikeussäännön tulkinnassa on eroavuuksia. Tällaisissa riitatilanteissa, joissa komissio tulkitsee oikeussääntöä eri tavalla kuin jäsenvaltio, rikkomusmenettely antaa unionin tuomioistuimelle valtuudet ratkaista tällainen tulkintariita. Tämä on tunnustettu unionin oikeuskäytännössä. [64]

84. Yhdyn näin ollen Tanskan kuningaskunnan esittämiin argumentteihin, joiden mukaan jäsenvaltion ei voida katsoa rikkoneen SEU 4 artiklan 3 kohtaa, koska se on eri mieltä komission kanssa unionin oikeuden säännösten tulkinnasta, kuten nyt käsiteltävässä asiassa. Se, että jäsenvaltiolla on erilainen käsitys unionin oikeudesta kuin komissiolla, ei sinänsä merkitse, että jäsenvaltio rikkoo vilpittömän yhteistyön periaatetta.

85. Olisi itse asiassa vaarallista, jos näin olisi, koska se saattaisi estää unionin oikeuden tulkintaa koskevien riitojen vireillepanon unionin tuomioistuimessa. Erimielisyydet lain tarkoituksesta ovat osa jokaista oikeusjärjestelmää. Oikeusvaltioperiaatteeseen perustuvissa järjestelmissä tällaiset riidat ratkaistaan antamalla tuomioistuimille valtuudet määrittää lain tarkoitus. Jäsenvaltioiden toteaminen vilpittömän yhteistyön velvoitteen rikkojiksi oikeuden erilaisen tulkinnan vuoksi olisi vastoin pyrkimyksiä varmistaa tällaisten erimielisyyksien ratkaiseminen oikeudellisissa menettelyissä. Liberaaleissa demokratioissa lain tarkoituksen on oltava kiistettävissä, eikä osapuolta, jonka tulkintaa tuomioistuin ei hyväksy, voida pitää epälojaalina oikeusjärjestelmää kohtaan vain siksi, että kyseinen osapuoli on ”väärässä”. Tilanne olisi toinen, jos sen jälkeen, kun tuomioistuin on tulkinnut lakia, jäsenvaltio jatkaa sen soveltamista tuomioistuimen tulkinnan vastaisesti.

86. Tältä osin on muistutettava, että nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä oleva riita perustuu lähinnä komission ja Tanskan kuningaskunnan väliseen erimielisyyteen asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan tulkinnasta. Erimielisyyttä on siitä, voidaanko tätä asetusta tulkita sovellettavaksi kolmansiin maihin vietäviksi tarkoitettuihin tuotteisiin. Tämän asetuksen N:o 1151/2012 kiistanalaisen soveltamisalan ulkopuolella Tanskan viranomaiset ovat ilmoittaneet unionin tuomioistuimelle (eikä komissio kiistänyt tätä), että ne toteuttavat asianmukaisia täytäntöönpanotoimia sisämarkkinoilla. Ne jättävät toteuttamatta tällaisia toimenpiteitä ainoastaan kolmansiin maihin suuntautuvan viennin osalta (siltä osin kuin EU:n kanssa ei ole tehty kansainvälistä sopimusta), koska ne katsovat, että tällainen vienti ei kuulu asetuksen N:o 1151/2012 säännösten soveltamisalaan. Tässä tilanteessa Tanskan kuningaskunnan esittämä vaihtoehtoinen tulkinta kyseisestä asetuksesta ei sinänsä merkitse SEU 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vilpittömän yhteistyön periaatteen loukkaamista.

87. Lisäksi voidaan todeta, että tämän asian olosuhteet eivät ole verrattavissa niihin, jotka ovat johtaneet komission mainitsemaan 19.2.1991 annettuun tuomioon komissio v. Belgia. [65] Kyseisessä tapauksessa kanne koski sitä, että jäsenvaltio kieltäytyi antamasta tietoja komissiolle, ja jäsenvaltio täytti velvollisuutensa vasta, kun asia uhattiin saattaa yhteisöjen tuomioistuimeen

[64] Ks. esim. tuomio 14.12.1971, komissio v. Ranska (7/71, EU:C:1971:121, 49 kohta) ja tuomio 11.9.2014, komissio v. Saksa (C-525/12, EU:C:2014:2202, 24 kohta).

[65] C-374/89, EU:C:1991:60, 12–16 kohta.

käsiteltäväksi, ja rikkoi sitten velvollisuuksiaan heti, kun uhka näytti poistuneen. Komissio ei ole osoittanut, että Tanskan kuningaskunta olisi nyt käsiteltävässä asiassa toteuttanut tällaisia tahallisia toimia tai laiminlyöntejä.

88. Näin ollen väitettä, jonka mukaan Tanskan kuningaskunta rikkoo SEU 4 artiklan 3 kohtaa, koska se ei toimi asetuksen N:o 1151/2012 tavoitteiden – jotka se ymmärtää eri tavalla – mukaisesti, ei voida hyväksyä.

2. Pelkästään SEU 4 artiklan 3 kohdan väitetty rikkominen

89. Komissio väittää, että Tanskan kuningaskunta on myös rikkonut SEU 4 artiklan 3 kohtaa heikentämällä EU:n asemaa rekisteröityjen nimien suojaa koskevissa kansainvälisissä neuvotteluissa.

90. Kuten oikeusoppineet ovat todenneet,[66] vilpittömän yhteistyön velvoitteella on tältä osin erityinen merkitys EU:n ulkosuhteissa.

91. Tämä käy ilmi myös useista unionin tuomioistuimen rikkomusmenettelyjen johdosta antamista tuomioista.

92. Esimerkiksi 12.2.2009 antamassaan tuomiossa komissio v. Kreikka[67] unionin tuomioistuin katsoi, että Helleenien tasavalta rikkoi unionin oikeudesta, mukaan lukien SEU 4 artiklan 3 kohta, johtuvia velvoitteitaan, kun se esitti kansainväliselle järjestölle ehdotuksen, jolla käynnistettiin menettely, joka saattoi johtaa sellaisten uusien sääntöjen antamiseen, jotka todennäköisesti vaikuttavat unionin oikeuden säännöksiin, ja toimi siten yksin alalla, jolla EU:lla on yksinomainen ulkoinen toimivalta.

93. Unionin tuomioistuin katsoi 20.4.2010 antamassaan tuomiossa komissio v. Ruotsi,[68] että Ruotsin kuningaskunta rikkoi SEU 4 artiklan 3 kohtaa ehdottamalla yksipuolisesti erään aineen sisällyttämistä kansainväliseen yleissopimuksen liitteeseen jaetun toimivallan alalla. Näin toimiessaan kyseinen jäsenvaltio irtautui neuvostossa sovitusta yhteisestä strategiasta, millä oli seurauksia EU:lle.

94. Lisäksi 27.3.2019 annetussa tuomiossa komissio v. Saksa[69] unionin tuomioistuin katsoi, että Saksan liittotasavalta ei ollut noudattanut unionin erään päätöksen ja SEU 4 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se äänesti kyseisessä päätöksessä vahvistetun unionin kannan vastaisesti ja ilmoitti julkisesti vastustavansa sekä kyseistä kantaa että päätöksessä säädettyjä äänioikeuden käyttämistä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Unionin tuomioistuin katsoi erityisesti, että kyseinen jäsenvaltio poikkesi menettelyllään kyseisessä päätöksessä vahvistetusta unionin kannasta, mikä uhkasi heikentää unionin neuvotteluvoimaa kyseisen kansainvälisen yleissopimuksen yhteydessä.

66 Ks. esim. De Baere, G. ja Roes, T., "EU loyalty as good faith", *International & Comparative Law Quarterly*, osa 64, 2015, s. 829; Cremona, M. (toim.), *Structural Principles in EU External Relations Law*, Hart Publishing, Oxford, 2018; Van Elsuwege, P., "The Duty of Sincere Cooperation and Its Implications for Autonomous Member State Action in the Field of External Relations", teoksessa Varju, M. (toim.), *Between Compliance and Particularism: Member State Interests and European Union Law*, Springer, Cham, 2019, s. 283 ja Eckes, C., "Disciplining Member States: EU Loyalty in External Relations", *Cambridge Yearbook of European Legal Studies*, osa 22, 2020, s. 85.

67 C-45/07, EU:C:2009:81.

68 C-246/07, EU:C:2010:203.

69 C-620/16, EU:C:2019:256.

95. Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimelle ei kuitenkaan ole esitetty tietoja, joiden perusteella voitaisiin todeta, että Tanskan kuningaskunta olisi yrittänyt heikentää unionin neuvotteluja rekisteröityjen nimien suojasta kansainvälisellä (monen- tai kahdenvälisellä) tasolla. Unionin tuomioistuimen tämän ratkaisuehdotuksen 92–94 kohdassa esitetty oikeuskäytäntö poikkeaa nyt käsiteltävästä asiasta. Ei etenkään ole osoitettu, että Tanskan kuningaskunta olisi ryhtynyt minkäänlaisiin konkreettisiin toimiin kansainvälisellä näyttämöllä tai kansainvälisten neuvottelujen yhteydessä vastoin unionin sovittua kantaa.

96. Edellä esitetyn perusteella komission toinen kanneperuste on hylättävä.

VI Oikeudenkäyntikulut

97. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Sen 138 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan unionin tuomioistuin voi kuitenkin määrätä, että kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan, jos osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi. Koska komissio ja Tanskan kuningaskunta ovat molemmat hävinneet osittain, ne on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

98. Lisäksi unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen Helleenien tasavalta ja Kyproksen tasavalta on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

VII Ratkaisuehdotus

99. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin

1) toteaa, että Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21.11.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole estänyt tanskalaisia tuottajia käyttämästä tai velvoittanut tanskalaisia tuottajia lopettamaan käyttämästä rekisteröityä nimitystä ”Feta” kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitetussa juustossa;

2) hylkää kanteen muilta osin;

3) velvoittaa Euroopan komission ja Tanskan kuningaskunnan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan; ja

4) velvoittaa Helleenien tasavallan ja Kyproksen tasavallan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.